

Vid överförbrukning på grund av att vatten oavsiktligt på grund av klarlagt läckage kommit att under en period mycket väsentligt överstiga den för fastigheten normala fann Va-nämnden, att i detta fall med blygsam normalförbrukning och när omständigheterna i övrigt inte föranledde annat, att avgiftsskyldigheten för läckageförlusten skulle nedsättas till hälften. Även fråga om ersättning för onyttigbliven anläggning.

Bakgrund:

AL äger fastigheten Simrishamn Hammenhög 20:26, som är belägen inom verksamhetsområdet för Simrishamns kommuns allmänna vatten- och avloppsanläggning. I målet är fråga dels om överförbrukning, dels om ersättning för onyttigbliven enskild anläggning.

Följande omständigheter har konstaterats vara ostridiga. Vattenmätaren sattes upp den 29 maj 2008. Den 30 september 2008 hade enligt mätaren 26 kbm vatten förbrukats, och den 30 september 2009 hade 440 kbm uppmätts. För perioden mellan den 30 september 2008 och den 30 september 2009 har således 414 kbm vatten uppmätts enligt mätaren (440 – 26). Fastighetens normalförbrukning är 70-80 kbm per år. AL har från kommunen erhållit 1 661 kr exkl. mervärdesskatt i reduktion avseende överförbrukning. AL har vidare från kommunen erhållit 45 500 kr avseende onyttigbliven anläggning.

Yrkanden:

AL har, som hennes talan slutligt bestämts, yrkat dels att kommunen för perioden den 30 september 2008 till och med den 30 september 2009 ska förpliktas att till henne utge ytterligare 500 kr som skälig nedsättning av brukningsavgiften på grund av dolt läckage, dels att Va-nämnden skulle förplikta kommunen att till henne utge 51 244 kr jämte ränta på kapitalbeloppet enligt 6 § räntelagen från dagen för kommunens delfående av hennes ansökan i Va-nämnden till dess betalning sker.

Kommunen bestred yrkandena utan att kunna vitsorda några belopp som skäliga i och för sig. Ränteyrkandet har inte ifrågasatts i och för sig.

Parterna anförde:

Överförbrukning

Fastighetsägaren:

Hon har erhållit 1 661 kr i reduktion avseende överförbrukning, men hon vill ha en större reduktion. Hon anser att kommunen ska förpliktas att till henne betala ytterligare 500 kr, vilket utgör en skälig nedsättning på grund av dolt läckage. Hon har för perioden den 30 september 2008 till och med den 30 september 2009 inget emot att betala för fastighetens normalförbrukning. Hennes ansökan rör fakturanummer 239359. Hon har invändningar mot kommunens prissättning per kbm vatten samt hantering under och efter vattenläckaget. Hon misstänkte ett fel på den egna va-installationen när hon en dag uppfattade ett obestämt porlande ljud på fastigheten. Eftersom hon alldeles nyligen lagt om ledningarna och dessutom byggt om köket ringde hon till den VVS-entreprenör som utfört arbetena. Denne kontrollerade vattenmätaren och fann att omkring 400 kbm passerat mätpunkten sedan föregående avläsning. Hon anlidade också en tekniker från Sydkraft. Till sist kunde de belägga en läcka i ledningen mel-

lan bostadshuset och ladugården. Vattnet hade troligen sökt sig ut i en gammal gårdsbrunn. Vattenläckaget på hennes fastighet pågick under april och maj 2009. Hon åtgärdade läckaget så fort hon hade upptäckt det. Efter kontakter med grannarna visade det sig att flera av dem känt till att det tidigare läckt ut vatten i brunnen, men utan att kommunen reagerat över svinnet från sin anläggning trots att det måste ha varit betydande. Innan hon upptäckte läckaget hade kommunen gått ut i samhället och sagt att det förekom en läcka någonstans. Kommunen meddelade dock inte henne när den sökte efter läckan. Alla i Hammenhög utom hon visste att det fanns en läcka i området. Hon ifrågasätter om inte kommunen är skyldig att informera fastighetsägarna om misstänkt vattenläckage. Då vattenläckaget på fastigheten blev känt informerades hon av entreprenörerna om att kommunen "jagade" vattenläckage i Hammenhög. Hon ifrågasätter kommunens underlåtenhet att informera samtliga fastighetsägare. Om hon hade fått samma uppgifter som andra fastighetsägare om förekomsten av läcka hade hon kunnat upptäcka att läckan fanns på hennes fastighet mycket tidigare. Priset per kbm i Simrishamns kommun är 12,60 kr. I en annan kommun behöver fastighetsägaren enbart betala 3 kr per kbm vid vattenläckage, vilket är ett mer rimligt pris att betala vid läckage än 12,60 kr. Hon anser att överförbrukningen ska delas med hälften. Om man utgår från att hon ska betala halva kubikmeterpriset ska hon betala 6,30 kr per kbm. Hon betalar lika mycket för inkommande vatten som för uttrinnande vatten. Den avgift som kommunen kräver henne på är inte rimlig med tanke på att kommunen inte haft någon kostnad för rening av det bortläckta vattnet. Det utläckande vattnet har inte gått ut i kommunens avlopp utan direkt till Vägverkets brunnar.

Kommunen:

Kommunen bestred ALs båda yrkanden eftersom kommunen i båda fallen följt de beräkningsprinciper och praxis som kommunen har för dessa typer av ärenden. Praxis finns för att säkerställa att alla abonnenter behandlas lika. AL blev ägare till den aktuella fastigheten år 2001 och vattenabonnent år 2008. Kommunen tillämpar självavläsning. Om va-verket finner det skäligt kan restitution av va-avgiften medges vid onormal förbrukning efter framställan av fastighetsägaren. Med överförbrukning menas all förbrukning över normal förbrukning. Normalförbrukningen framräknas på genomsnittet av de senaste årens förbrukning. ALs förbrukning har i medeltal varit 78 kbm, dock frånräknas från normalförbrukningen förbrukningen beroende på läckor eller dylikt. Trots att läckan i sammanhanget får anses som obetydlig, i vart fall i relation till de normala läckorna i ett normalt allmänt dricksvattennät, har kommunen ändå valt en generös linje och erbjudit AL återbetalning (restitution) beträffande fakturanummer 235624 med 1 661 kr exklusive mervärdesskatt. I enlighet med kommunens policy i liknande ärenden har reduktionen för de första 234 kubikmetrarna reducerats med 40 procent och de därefter följande 51 kubikmetrarna med 75 procent. Med ett kubikmeterpris om 12 kr 60 öre innebär det 1 179 kr respektive 482 kr eller tillhoppa 1 661 kr, alla värden exklusive mervärdesskatt. Beträffande återbetalningen (restitution) efter överförbrukning har kommunen följt dess praxis som för övrigt är mycket förmånlig för brukaren i förhållande till Svenskt Vattens rekommendation. För att avgiftsnedsättning ska komma ifråga ska läckage klart kunna bevisas ha skett under förhållanden som fastighetsägaren inte rimligen kunnat känna till och tillsyn av fastighetens installation inte kunnat ifrågasättas. I normal tillsyn ska ingå kontroll av tappställen, toaletter

m.fl. anordningar. Kontroll av vattenförbrukningen med en till två månaders intervall ska ske samt kontroll av synliga vattenskador i fastighetens utrymmen. Därvid gäller följande enligt antagna regler i Simrishamns kommun. Överförbrukningen måste vara större än dubbla normalförbrukningen och dessutom överstiga 100 kbm per år, dvs. i ALs fall gäller detta för de första 156 kbm. Vid överförbrukning större än den dubbla normalförbrukningen men mindre eller lika med fem gånger normalförbrukningen sker nedsättning med 40 % av denna överförbrukning, dvs. i ALs fall för förbrukningen mellan 156 kbm och 390 kbm (234 kbm). Vid överförbrukning större än fem gånger normalförbrukningen sker nedsättning med 75 % av den del av överförbrukningen som överstiger fem gånger normalförbrukningen, dvs. i ALs fall för förbrukningen 390 kbm och 441 kbm (51 kbm). Den sammanlagda reduktionen för ALs blir således $40 \% \times 234 \text{ kbm} \times 12,60 \text{ kr/kbm} = 1\,179$ kronor exkl. mervärdesskatt, samt $75 \% \times 51 \text{ kbm} \times 12,60 \text{ kr/kbm} = 482$ kronor exkl. mervärdesskatt. Kommunen har således medgivit en reduktion om 1 661 kr exkl. mervärdesskatt av bruksavgiften för vatten och avlopp avseende fastigheten Hammenhög 22:26.

Ersättning för onyttigbliven anläggning

Fastighetsägaren:

Genom kommunens agerande har hon påtvingats att göra en dyr investering beträffande sin enskilda avloppsanläggning och tvingats att betala för avlopp två gånger. Om de olika delarna av kommunen hade samarbetat hade hon inte drabbats av detta. Hon bestrider kommunens beräkningar angående inlösen av enskilda avlopp samt att alla abonnenter behandlas lika. Enligt den information hon erhållit av Miljökontoret var va-avdelningens beräkningar felaktiga. Hon har ett nyanlagt avlopp med trekammarbrunn och filterbädd. Hon tillbakavisar kommunens påstående att det utförda arbetet skulle ha varit för dyrt eller omfattat annat än spillvattenanordningen. Hon har låtit en oberoende fackkunnig person besiktiga installationen. Denne värderade arbetet till i vart fall 120 000 kr. Ledningarna har anlagts så att de ska minska risken för skador på huset och av samma anledning har en platonmatta anbringats mot husgrunden. Arbetena har ett sådant samband med installationen att de är ersättningsgilla. I vart fall utgör de en sådan försumbar del av den totala anläggningskostnaden att de helt saknar betydelse för ersättningsskyldighetens omfattning. Av hennes sammanlagda anläggningskostnader för avlopp har kommunen hittills, i januari 2010, ersatt henne med 45 500 kr, vilket innebär ett kvarstående anspråk. Hennes kvarstående anspråk är 51 244 kr ($75\,484 + 5\,000 + 12\,000 \text{ kr} + 4\,260 - 45\,500$). 75 484 kr är hänförliga till faktura från Antonssons Mark & Entreprenad. Samtliga kostnader som framgår av den fakturan, "Dränering + dagvatten bostadshus", förutom ersättning för byggdränrör med 800 kr och för platonmatta med 400 kr, är hänförliga till kostnader för den onyttigblivna spillvattenanordningen. Hon vet inte på vilket sätt dränerings- och dagvattenkostnaderna kunnat påverka kostnaden för spillvattenanslutningen. Hon kan inte svara på detta eftersom det var en tjänsteman som bestämde hur arbetet på fastigheten skulle utföras. Hon har inte blandat sig i hans arbete. De belopp som hon yrkar ersättning för i den fakturan är således $31\,000 + 25\,000 + 2\,240 + 360 + 267 + 1\,520$ kr, dvs. 60 378 kr exkl. mervärdesskatt, eller 75 484 kr inkl. mervärdesskatt. Kostnaden om 5 000 kr för elinstallation är hänförlig till hennes tre-

kammarbrunn. Från trekammarbrunnen har det dragits en elkabel till en pump. Elkabeln drogs från ett pumpställe till den andra pumpen. Beloppet avser elinstallation mellan luftbädden och pumpen. Dessa 5 000 kr framgår av faktura från Elektriska Inst. Byrån Schön AB. De saknar sidan två av fakturan. 5 000 kr av beloppen som framgår av den nämnda fakturan är direkt hänförliga till trekammarbrunnssystemet och pumparna. Hon var tvungen att ha pumpen. Från trekammarbrunnen går det 50 meter avloppsrör till markbädden. 12 000 kr avser pumpkostnader och hon har inget kvitto eller faktura på dessa kostnader. Hon vet inte om beloppet 12 000 kr avser betalning för samma pumpar som framgår av fakturan från Antonssons Mark & Entreprenad ("markbädd med dubbla pumpar"). Hon vet inte vad det är för pump hon yrkar ersättning för med 12 000 kr. Firman som utförde arbetet med pumparna var nystartad och entreprenören Antonsson som utförde arbetet krävde att hon i förskott skulle betala 12 000 kr för pumpar. Hon har betalat de belopp som man har krävt att hon ska betala, utan att närmare kontrollera vad beloppen avsåg. På fastigheten finns det maximalt två pumpar, inte fyra pumpar. Av beloppet 5 680 kr, som hon har betalat till kommunen, utgör 4 260 kr avgift för trekammarbrunnen (avgifter i samband med ansökan om avloppsanläggning). Eftersom 1 420 kr av tidigare yrkat belopp utgör kostnad hänförlig till anmälan om värmepump omfattas det beloppet inte av detta ärende. Därför frånfaller hon tidigare framställt yrkande om 1 420 kr. Någon dränering runt huset existerar inte. Dräneringen skedde vid och i samma dike längs husets södra sida, cirka 22-25 meter, där den gamla toalettbrunnen fanns till platsen där septiktanken skulle placeras enligt kommunens tjänsteman.

Kommunen:

Att fastighetsägaren fått motstridiga besked om den kommande utvidgningen av spillvattennätet är beklagligt, men förklaringen är att beslutet om utbyggnad fattades med mycket kort varsel av kommunens högsta politiska ledning utan traditionell beredning. Kommunen vitsordar att man är skyldig att ersätta AL för hennes onyttigblivna anläggning. Dock gäller att kommunen inte kan ersätta andra utgifter än sådana vars samband till den överflödiga va-installationen fastighetsägaren förmått styrka. I förevarande fall är utläggerna inte tillräckligt väl belagda för att utan vidare kunna tillstyrkas. AL har inte kunnat styrka att hela det yrkade ersättningsbeloppet tillhör den del av anläggningen som onyttiggjorts genom den kommunala anläggningen. De delar som fortfarande är i bruk löses inte in. Då kostnaderna för ALs enskilda anläggning överstiger vad som brukar vara normalt i området ifrågasätter kommunen om inte andra arbeten på fastigheten är inkluderade i fakturan. Antonssons Mark & Entreprenad anger i sin faktura att det i entreprenaden ingår två dubbla pumpar. Kommunen bestrider motpartens krav på ersättning för ytterligare två pumpar, 12 000 kr, utöver de två pumpar som ingår i fakturan från Antonssons Mark & Entreprenad. De förstnämnda pumparna saknas det dessutom kvitto på och AL har inte heller kunnat styrka att de skulle tillhöra den del av anläggningen som blivit onyttig. Hon har inte kunnat klargöra varför pumpkostnaden är upptagen två gånger. Kommunen är därför inte villig att betala fakturan på 12 000 kr avseende två pumpar då de redan är inkluderade i fakturan från anläggningsentreprenören. Vidare ska de delar som anlagts för dagvattenavledning och dränering runt huset inte ersättas. Motparten hade när beräkningen togs fram presenterat två fakturor: En från kommunen på 5 680 kr samt en från Antonsson Mark & Entreprenad på 76 984 kr, således totalt 82 664 kr. Av fakturan från

markentreprenören framgår det att entreprenaden även omfattar dagvatten och dränering runt huset vilket som nämnts inte är ersättningsberättigade kostnader. I samband med anläggandet av den enskilda anläggningen har fastighetsägaren utfört dräneringsarbeten och fuktskydd för fastigheten på en sträcka av 25-30 m. Kommunens uppfattning är att av dessa arbeten har endast kostnaden för avloppsröret "onyttiggjorts" genom anslutningen till kommunens va-nät. Schakten har behövts för dräneringsledningen och montaget av fuktskyddet. Kommunen är således inte beredd att ersätta fastighetsägaren för schaktkostnaden för samförläggningen av dräneringsledningen och avloppsledningen, samt montage av fuktskydd/platonplattor. Kommunen bedömer att schaktkostnaden längs husfasaden är en betydande andel av totalkostnaden då man måste vara försiktig när man gräver längs en husfasad. Att anlägga en markbädd av normal beskaffenhet kostar erfarenhetsmässigt mellan 50 000 och 60 000 kr. Kommunens handläggare har därför gjort en skälighetsuppskattning av anläggningskostnaden, från vilken han gjort ett värdeminskningssavdrag efter gängse avskrivningsprinciper. Kommunen har kommit fram till ett inlösenbelopp om 45 500 kr i det aktuella ärendet enligt följande. Inlösen av ALs enskilda avlopp har beräknats på det kostnadsunderlag som hon presenterat (fakturor). Hon har tidigare endast presenterat en faktura från Antonssons Mark & Entreprenad samt fakturan från Simrishamns kommun. Hänsyn har endast tagits till kostnader som har direkt att göra med infiltrationsanläggningen. Någon återbetalning av kostnaderna för de delar som har med dagvatten eller dränering runt huset görs inte. Kommunen har gjort bedömningen att endast totalt 70 000 kr är ersättningsberättigade kostnader. Då anläggningen var 3,5 år gammal när fastigheten anslöts har kostnaden reducerats med 35 %. Ersättning utgår således med 65 % av de påvisade anläggningskostnaderna. 65 % av 70 000 kr är 45 500 kr. Den berättigade ersättningsnivån (65 % av 70 000 kr) kan tyckas hög utifrån de nya fakta som kommit fram och jämfört med andra inlösta objekt i området.

Va-nämnden yttrade:

Överförbrukning

Det är i målet ostridigt mellan parterna att fastigheten under den aktuella perioden haft en väsentligt högre förbrukning än normalt och att orsaken till överförbrukningen varit en läcka inne på fastigheten. Frågan är om AL är berättigad till nedsättning av avgiften för den bortläckta vattenmängden utöver den av kommunen redan beslutade nedsättningen.

Parterna synes eniga om att vattnet läckt ut på sätt AL beskrivit och att vattenförbrukningen överskridit normalförbrukningen med ca 340 kbm vilket får antas motsvara den bortläckta vattenmängden. Enligt 24 § lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster, vattentjänstlagen, är ägare till fastighet inom verksamhetsområdet för den allmänna va-anläggningen under vissa angivna förutsättningar skyldig att betala avgifter för vattentjänsterna. Att brukningsavgift utgår efter uppmätt vattenförbrukning låter sig i allmänhet väl förenas med avgiftsregleringen i vattentjänstlagen. Enligt 31 § första stycket vattentjänstlagen ska brukarnas skyldighet att genom avgifter bidra till kostnaderna för den allmänna anläggningen fördelas mellan dem enligt vad som är skäligt och rättvist. Av främst praktiska skäl kan det normalt inte komma ifråga att låta exempelvis den

omständigheten att vattnet inte kommit till avsedd användning inverka på avgiftsberäkningen.

I vissa situationer kan emellertid en strikt tillämpning av regeln om betalningsskyldighet efter registrerad vattenåtgång få till följd att en fastighet påförs en högre andel av kostnaderna för va-verksamheten än vad som är rimligt med hänsyn till grundsatsen om skälighet och rättvisa brukarna emellan. Hit hör en situation som förevarande då vattenförbrukningen på grund av ett läckage oavsiktligt kommit att under en viss tidsperiod mycket väsentligt överstiga den för fastigheten normala. Det är numera fast praxis i sådana fall att betalningsskyldigheten för överförbrukningen jämkas med ett efter omständigheterna skäligt belopp. Jämkning ända ned till fastighetens normalförbrukning har dock inte förekommit.

Oftast är det vid överförbrukning svårt att säkert klarlägga orsakerna till denna. När det ibland, som i detta fall, är klarlagt att det varit ett läckage och det är möjligt att någorlunda säkert utreda hur stort läckaget varit, bör detta också kunna påverka frågan om jämkning. Behovet av att i sådana fall relatera graden av jämkning till normalförbrukningen på fastigheten så som kommunens jämningsregler gör, är då inte lika stort som i andra fall. För den verkliga förbrukningen får ju fastighetsägaren betala på vanligt sätt. Normalförbrukningen har ändå viss betydelse eftersom vad som läckt ut måste vara av sådan storlek i förhållande till det som normalt förbrukas att ett fullt avgiftsuttag skulle strida mot kravet på en fördelning av avgiftsskyldigheten efter skälig och rättvis grund. När omständigheterna i övrigt inte föranleder till annat bör, i ett fall som detta med en mer blygsam normalförbrukning, avgiftsskyldigheten för läckageförlusten kunna nedsättas till hälften. Detta torde väl rimma med utvecklad jämningspraxis i fall av detta slag.

Vid en samlad bedömning finner nämnden att omständigheterna är sådana att kommunen i enlighet med ALs yrkande ska förpliktas att till henne – utöver den reducering av avgiften som kommunen redan har gjort – betala ytterligare som skäliga ansedda 500 kr. ALs talan ska således vinna bifall i denna del.

Ersättning för onyttigbliven anläggning

Numera regleras frågan om ersättning för onyttigblivna enskilda anläggningar genom 40 § vattentjänstlagen. Enligt bestämmelsen ska huvudmannen, om en enskild anläggning blir onyttig till följd av att kommunen ordnar eller utvidgar en allmän va-anläggning, betala skälig ersättning till den enskilda anläggningens ägare.

I motiven till den nya bestämmelsen i vattentjänstlagen diskuterades huruvida den ordning som dittills gällt även skulle överföras till vattentjänstlagen. Med hänvisning till att ersättningsregeln hade fungerat väl sedan den ursprungligen infördes i 1955 års va-lag, föreslog Va-lagsutredningen att den skulle behållas oförändrad i förslaget till vattentjänstlagen. Under remissbehandlingen riktade emellertid Miljööverdomstolen vid Svea hovrätt kritik mot förslaget och förespråkade i stället att ersättningsregeln borde utformas i överensstämmelse med ersättningsregler som gäller vid expropriativa ingrepp. Enligt domstolen skulle

den av utredningen föreslagna ersättningsregeln nämligen komma att innebära att det inte utgår någon ersättning för enskilda anläggningar som blivit onyttiga. Mot den bakgrunden ansåg regeringen (prop. 2005/06:78 s. 67) "att en eventuell ersättning bör bestämmas till ett belopp som är skäligt med hänsyn till anordningens art, ålder och skick. Möjligen kan viss hänsyn tas till den nytta för fastighetsägaren som det innebär att fastigheten blir ansluten till en allmän va-anläggning".

Den enskilda anläggningen utgörs i detta fall av en icke sluten avloppslösning som normalt inte ersätts då sådana anläggningar inte anses motsvara de högt ställda kraven för avloppshantering inom tätbebyggda områden. Eftersom AL endast ett par år efter att hennes enskilda anläggning utförts fick veta att kommunen hade för avsikt att anlägga kommunalt vatten och avlopp i området har kommunen förklarat att man i detta fall är skyldig att ersätta den onyttigblivna avloppsanläggningen men att ersättning bara ska utgå för sådana poster som har samband med den onyttigblivna anläggningen och med beaktande av att denna var ca 3½ år gammal när den blev onyttig.

Va-nämnden har granskat de av AL åberopade tre fakturorna (faktura från Antonsson Mark & Entreprenad, faktura från Elektriska Inst. Byrån Schön AB och faktura från Simrishamns kommun).

Fakturan från Antonsson Mark & Entreprenad tycks gälla dels anläggning av "Enskilt avlopp, markbädd m. dubbla pumpar", dels "Dränering+dagvatten bostadshus". Nämnden konstaterar att kommunens utbetalda ersättning grundas på en beräkning utförd endast på grundval av fakturan från Antonssons Mark & Entreprenad där kommunen synes ha godtagit den uppgivna materialkostnaden på 31 000 kr och arbetskostnaden på 25 000 kr som ersättningsgrundande och efter avskrivning på såväl materialkostnad som arbetskostnad (3,5 år) och med tillägg av moms. kommit till ersättningen på 45 500 kr. ALs ersättningskrav baseras dock även på vad hon betalat enligt kommunens faktura på 4 250 kr i ansökningsavgift för den enskilda va-anläggningen och nu också på faktura för arbeten och el-materiel för pumpinstallationen till avloppsanläggningen. Kommunen har inte ifrågasatt att även dessa fakturor betalats av AL men däremot ifrågasatt om inte även andra arbeten inkluderats i fakturan från Antonssons än sådana som just kan hänföras till anläggandet av den enskilda avloppsanläggningen och därför inte varit beredd att medge högre ersättning än vad som redan utgetts till AL.

Arbetskostnaden som har upptagits i fakturan från Antonssons hänför sig rimligen både till avloppsanläggningen och arbetet avseende dränering/dagvatten. Även om merparten av arbetet kan hänföras till anläggandet av den enskilda anläggningen kan således inte hela arbetskostnaden antas vara hänförlig till den delen. Av vad som i övrigt upptagits har AL själv förklarat att posterna för byggdränrör och platonmatta inte kan hänföras till anläggandet av trekammarbrunnen.

Enligt Va-nämndens mening får AL vidare anses ha gjort troligt att hon även haft utlägg för arbete och el-materiel för pumpkoppling till avloppsanläggningen med i vart fall yrkat belopp om 5 000 kr i denna del.

Vad så avser avgiften avseende ansökan om avloppsanläggning med utsläpp, som Miljö- och hälsoskyddskontoret uttog i samband med ansökningen år 2005 begränsas Va-nämndens prövning till ersättningar grundade på vattentjänstlagens bestämmelser. Dessa ersättningsregler tar sikte på att ersättningen ska utgöra en skälig gottgörelse för den onyttigblivna anläggningen. Som framgått ska härvid främst anläggningens art, ålder och skick beaktas men även nyttan av anslutning till den allmänna va-anläggningen ska kunna vägas in. Den av AL erlagda avgiften är däremot en offentlighetsavgift grundad på miljöbalken avsedd att täcka kommunens handläggningskostnader för ansökan. ALs talan om ersättning för den av henne erlagda avgiften kan sålunda inte bifallas på va-rättslig grund.

AL har inte kunnat styrka pumpkostnader om 12 000 kr varför ingen ersättning mot kommunens bestridande kan tillerkännas i den delen.

ALs avloppsanläggning hade när fastigheten anslöts till den kommunala spillvattenanläggningen år 2008 varit i bruk i drygt tre år. Va-nämnden har normalt tillämpat en tioårig avskrivningstid för enskilda anläggningar av förevarande slag. Vad som har upplysts om den nu aktuella avloppsanläggningen ger inte skäl att frångå detta.

Kommunen har, som det får förstås, gjort bedömningen att totalt 45 500 kr inkl. moms. är en skälig ersättning för totalt redovisade fakturor och uppgivna kostnader till den del dessa inte bestritts och med tillämpning av en tioårig avskrivningstid. Va-nämnden finner att ersättningen, efter avskrivning på vad som materiellt kan antas hänförligt till den enskilda va-anläggningen och med tillägg av skälig arbetskostnad för anläggande just av den enskilda anläggningen, något som kommunen i och för sig får anses ha medgivit att betala, ska bestämmas till 48 000 kr inkl. moms. avseende fakturan från Antonssons och yrkade 5 000 kr avseende fakturan från Elektriska Installationsbyrå Schön AB. AL är således berättigad till ytterligare ersättning, utöver den som kommunen redan har utgivit, med som skäligt ansedda 7 500 kr (53 000 – 45 500). AL är vidare berättigad till ränta på beloppet enligt sitt yrkande.

*Beslut den 20 juni 2012, BVa 43
Mål nr Va 68/10*